

Vi har i det forløbne folketingsår fra Den Nordatlantiske Gruppe fremsat en række forslag, som alle er blevet afvist af et massivt flertal her i Folketinget. Man kan selvfølgelig påstå, at vores forslag har været ude af takt med de intentioner, som er indskrevet i den danske grundlov for 50 år siden, men forslagene har alle sammen haft til hensigt at skubbe positivt til den udvikling, der allerede er i gang i rigsfællesskabet og ikke mindst på Færøerne og i Grønland. Vi har naturligvis ikke haft til hensigt at få Folketinget til at stemme for forslag, som gik ud over grundlovens grænser.

Til gengæld er vi røget ud i til tider surrealistiske juridiske akademiske diskussioner, som kom til at tjene som røgslør for den manglende vilje til dialog og fremdrift. Realiteten er jo, at de forslag, vi har fremsat – alle som et – om ejendomsretten til jorden og undergrunden, om anerkendelsen som folk og om missilskjoldsbeslutningen, alle sammen har kunnet gennemføres juridisk, hvis der var politisk vilje til det.

I en periode beskæftigede vi os også med, at det burde være lovligt at indføre grønlandsk og færøsk mad til Danmark, sådan at de mange grønlandere, som frivilligt eller tvunget opholder sig her, kunne få lov til at spise den mad, som vi er vant til, og som er en del af vores kultur og identitet.

Statsministeren garanterede at ordne det inden for lovens rammer, hvilket betød, at vi undgik, at det blev helt forbudt at indføre sælkød, hvalkød osv. i Danmark. Men det var jo egentlig ikke det, det gik ud på. Vi ville gerne have haft, at grønlandere og færinger som privatpersoner og institutioner med tilknytning til Grønland og Færøerne og sygehuse, fængsler og lignende, hvor vores borgere var anbragt, skulle kunne indføre mere end de 5 kg personligt forråd, som er tilladt i dag.

Det kan ikke være rigtigt, at EU-lovgivning, konkurrencelovgivning m.m. kan forhindre regeringen i at tillade en meget begrænset mængde af kød og fisk fra Grønland og Færøerne blive importeret til Danmark. Der er hverken kogalskab, mund- og klovsyge, genmanipulation eller salmonella i de grønlandske og færøske produkter, og hvilke danske produkter skulle vores velduftende mad vel konkurrere med?

Jeg skal på vegne af den nordatlantiske gruppe derfor endnu en gang bede regeringen om at drage omsorg for, at i det mindste grønlandernes huse i Danmark samt de fængsler og institu-

tioner, som huser grønlandske borgere, kan indføre den mad, de har behov for.

Det leder mig til at erindre mit besøg for nylig på anstalten på Hørstedvester. Der sidder i øjeblikket ca. 15 grønlandske indsatte samt et antal på andre institutioner. De sidder der naturligvis på grund af en række alvorlige forbrydelser, de har begået, og som de selvfølgelig er blevet idømt foranstaltninger for ligesom alle andre lovovertrædere i det danske rige.

Men det særlige ved de grønlandske lovovertrædere er, at de er de eneste forbrydere i Danmark, som dels er deporteret fra deres eget land for at afsone straffen, og hvad endnu værre er: De er idømt tidsbestemte straffe. Det betyder, at de ikke ved, hvornår deres straf er udstået, hvornår de eventuelt kan få udgang, og hvornår de kan komme hjem igen. Det er ganske enkelt umenneskeligt, og det er på kanten af psykisk tortur.

Nogle af dem har siddet der mere end 20 år. Danmark er da også igennem en årrække i Menneskerettighedskommissionen blevet kritiseret for dette forhold. Sidst er det taget til efterretning af en Retsvæsenkommission, og senere er en Selvstyrekommision blevet etableret.

Kl. 19.05

Det alene gør det ikke. Tværtimod ser det ud til, at netop disse instanser medfører, at tiden omkring den helt nødvendige ændring af disse forhold trækkes ud.

Kommissionernes arbejde i sig selv ændrer jo ikke reelt ved de alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne, der sker hver eneste dag. Og uanset at Retsvæsenkommissionen nu er færdig med sit arbejde, er der lange udsigter til, at retspraksis bliver ændret. Det er urimeligt. Den nordatlantiske gruppe vil nu tage initiativ til indgriben over for de tidsbestemte straffe. De skal væk og afløses af anstændige, begrænsede strafudmålinger.

I denne her tid, hvor det er så populært at diskutere grundloven og eventuelle ændringer, er det påfaldende, at den ligestilling, som befolkningerne i alle dele af riget skulle nyde godt af, lige præcis ikke gælder for de kriminelle. Det kan ikke passe, at vi stiltiende accepterer en praksis, som tilsidesætter alle danske og internationale normer. Folketinget skal, kan og må ændre på disse forhold.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at når vi tror, at vi kan skabe sådan nogle forandringer, så er det, fordi vi gennem det sidste år har gjort flere positive erfaringer i samarbejdet